

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

S P R A W O Z D A N I E

KOMISJI KULTURY FIZYCZNEJ I SPORTU

**o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie
ustawy o kulturze fizycznej i ustawy
o żegludze śródlądowej (druk nr 3180)**

Marszałek Sejmu zgodnie z art. 37 ust.1 i art.40 ust.1 Regulaminu Sejmu po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu skierował w dniu 24 sierpnia 2004 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Kultury Fizycznej i Sportu do pierwszego czytania.

Komisja Kultury Fizycznej i Sportu po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 16 listopada 2004 r. i 18 stycznia 2005 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja – zgodnie z art.43 ust.3 Regulaminu Sejmu – przedstawia, na żądanie wnioskodawców, następujące wnioski mniejszości:

1) w art. 1 po zmianie 3 dodać zmianę 3a w brzmieniu:

„3a) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Status polskiego związku sportowego posiada także ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w dyscyplinie wędkarstwa sportowego oraz ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w dziedzinie sportów lotniczych.

2. Do stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 10 ust. 2-5 oraz art. 13 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”;

- poseł T.Tomaszewski

2) w art. 1 po zmianie 6 dodać zmianę 6a w brzmieniu:

„6a) art. 18a i 18b otrzymują brzmienie:

„Art. 18a. 1. W jednostkach samorządu terytorialnego działają rady sportu powołane przez właściwe organy wykonawcze spośród przedstawicieli organizacji i instytucji realizujących zadania w zakresie kultury fizycznej, z zastrzeżeniem art. 18b.

2. Do zadań rady sportu należy w szczególności opiniowanie:

- 1) strategii rozwoju gmin, powiatów i województw w zakresie kultury fizycznej,
- 2) projektu budżetu w części dotyczącej kultury fizycznej,
- 3) projektów uchwał dotyczących rozwoju kultury fizycznej,
- 4) programów bazy sportowej na danym terenie,
- 5) planów imprez sportowych i rekreacyjnych organizowanych przez różne organizacje na danym terenie, dofinansowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego.

3. Członkowie rad sportu wykonują swoje funkcje społecznie.

Art. 18b. Zadania rady sportu na szczeblu wojewódzkim wykonuje wojewódzkie interdyscyplinarne stowarzyszenie kultury fizycznej będące członkiem Polskiej Federacji Sportu Młodzieżowego.”;”;

- poseł B. Wontor

3) w art. 1 w zmianie 20 dotyczącej art. 53a w ust. 2 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) bez napędu mechanicznego o długości kadłuba do 7,5 m, lub”;

- poseł J.Falfus

4) w art. 1 w zmianie 20 dotyczącej art. 53a w ust. 2 pkt 2 nadać brzmienie:

„2) o napędzie mechanicznym o mocy nieprzekraczającej 10 kW”;

- poseł J.Falfus

Warszawa, dnia 18 stycznia 2005 r.

Sprawozdawca

/-/ Tadeusz Tomaszewski

Przewodniczący Komisji

/-/ Mirosław Drzewiecki

USTAWA
z dnia   2005 r.

o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej

Art. 1.

W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zawodnikiem jest osoba uczestnicząca we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez właściwy polski związek sportowy, posiadająca licencję zezwalającą na udział w tym współzawodnictwie.”;

2) w art. 7a:

a) w ust. 1 wyrazy „nieprowadzących działalności gospodarczej” zastępuje się wyrazami „których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i stowarzyszeń kultury fizycznej nieprowadzących działalności gospodarczej, uwzględniając rodzaje dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji.”;

3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kluby sportowe, o których mowa w art. 6 ust. 2 oraz w art. 7 ust. 1, w liczbie co najmniej trzech mogą zakładać związki klubów, zwane dalej „związkami sportowymi”.”;

4) w art. 12 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Polski Komitet Paraolimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska paraolimpijskie.”;

5) w art. 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

„4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 3, uwzględniając prawa i obowiązki kontrolującego i kontrolowanego, rodzaje dowodów stanowiących podstawę ustaleń kontroli oraz wzór protokołu kontroli i wystąpień pokontrolnych.”;

6) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nadzorem Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu nie są objęte decyzje, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2.”;

7) w art. 21 wyrazy „jest dobrowolne i” zastępuje się wyrazem „wyczynowego”;

8) w art. 22 w ust. 1 po wyrazie „Sport” dodaje się wyraz „wyczynowy”;

9) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Uczestnictwo we współzawodnictwie sportowym, o którym mowa w art. 10 ust. 5 pkt 1, wymaga posiadania licencji.

2. Na wniosek osoby zainteresowanej licencją przyznaje właściwy polski związek sportowy lub z jego upoważnienia związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1a. Do wniosku należy dołączyć:

1) zaświadczenie lekarskie o zdolności do uprawiania określonej dyscypliny lub dziedziny sportu,

2) dokument, o którym mowa w art. 53 ust. 2, art. 53a ust. 1 i art. 53b ust. 1,

3) pisemną zgodę przedstawicieli ustawowych w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

3. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych licencji.

4. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za wydanie licencji w wysokości nieprzekraczającej poniesionych kosztów.

5. Licencja nie może być przedmiotem obrotu.”;

10) w art. 25:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres badań lekarskich zawodników oraz częstotliwość ich przeprowadzania, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia zawodników.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika, w tym status zawodnika amatora i zawodnika posiadającego status zawodnika profesjonalnego, oraz prawa i obowiązki członka kadry narodowej określa właściwy polski związek sportowy.”;

c) w ust. 3 wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 2”;

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku kadry narodowej sportowców niepełnosprawnych jej skład ustala właściwe stowarzyszenie o zasięgu ogólnokrajowym, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu.”;

11) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego mogą prowadzić polskie związki sportowe, sportowe spółki akcyjne oraz inne osoby prawne i fizyczne będące przedsiębiorcami w rozumieniu odrębnych przepisów, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.”;

12) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. W dyscyplinach lub dziedzinach sportu, w których współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy, wpisany do rejestru, może utworzyć ligę zawodową, a w przypadku gdy ponad połowa klubów biorących udział w rozgrywkach działa w formie sportowych spółek akcyjnych, związek jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.

2. Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki na podstawie przepisów kodeksu spółek handlowych.

3. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzi wyłącznie sportowe spółki akcyjne, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Na wniosek polskiego związku sportowego, o którym mowa w ust. 1, Prezes Polskiej Konfederacji Sportu może wyrazić zgodę na czasowy udział stowarzyszeń kultury fizycznej w lidze zawodowej.

5. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej ustalane są w formie umowy pomiędzy właściwym polskim związkiem sportowym i spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa ta powinna zawierać postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu co najmniej:

1) realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 10 ust. 5 pkt 3,

2) wykonywanie uprawnień dyscyplinarnych,

3) realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji narodowej do udziału w zawodach międzynarodowych,

4) udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.

6. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 5, następuje po uzyskaniu zgody Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu.”;

13) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Odpowiedzialność dyscyplinarna związana z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i

dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe jest realizowana w trybie i na zasadach ustalonych w ich regulaminach, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie art. 49 ust. 3.

2. Regulaminy, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar.”;

14) w art. 40:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Trybunał składa się z 24 arbitrów, których powołują w równej liczbie minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego i Prezes Polskiej Konfederacji Sportu.”,

- b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Organizację Trybunału i tryb jego postępowania określa Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

6. Działalność Trybunału wiążąca się z rozpoznawaniem środków zaskarżenia, o których mowa w art. 41, może być dofinansowana ze środków budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.”;

15) w art. 41:

- a) w ust. 1:

- w zdaniu wstępnym po wyrazach „mogą być” dodaje się wyraz „także”,

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykluczenie lub skreślenie zawodnika, sędziego lub działacza sportowego ze związku, klubu lub innej organizacji sportowej,”,

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wykluczenie lub skreślenie klubu lub innej organizacji ze związku sportowego,”,

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prawo zaskarżenia decyzji dyscyplinarnych lub regulaminowych właściwych organów polskich związków sportowych przysługuje ponadto osobie uprawnionej, jeżeli decyzje te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutów i regulaminów lub strona została pozbawiona prawa do obrony.”,

- c) dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu:

„3. Skarga do Trybunału nie przysługuje w sprawach dotyczących technicznych reguł gry.

4. Od skargi pobiera się wpis. Wysokość wpisu nie może być wyższa niż 4000 zł.

5. Uchylenie przez Trybunał decyzji dyscyplinarnej lub regulaminowej polskiego związku sportowego możliwe jest w przypadku, gdy wymaga

tego potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części.

6. Orzeczenia Trybunału w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu, z zastrzeżeniem art. 41a.
7. W przypadku niewykonania orzeczenia Trybunału organ nadzorujący może stosować środki przewidziane w art. 16.”;

16) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

- „Art. 41a. 1. Od orzeczenia dyscyplinarnego lub regulaminowego wydanego przez Trybunał w sprawach, o których mowa w art. 41, przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w przypadku rażącego naruszenia przepisów prawa lub oczywistej niesłuszności orzeczenia.
2. Kasację wnosi się za pośrednictwem Trybunału w terminie 1 miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia stronie skarżącej.
  3. Trybunał odrzuci na posiedzeniu niejawnym kasację wniesioną po upływie terminu, z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również kasację, których braków strona nie uzupełni w wyznaczonym terminie.
  4. Trybunał przekazuje kasację w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.
  5. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację od orzeczenia Trybunału na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego.”;

17) w art. 44:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zorganizowane zajęcia w zakresie sportu i rekreacji ruchowej mogą prowadzić także osoby posiadające kwalifikacje instruktora i trenera.”,

b) w ust. 2 wyrazy „w ust. 1” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 i 1a”;

18) w art. 50 uchyla się ust. 2;

19) art. 53 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 53. 1. Uprawianie alpinizmu, z zastrzeżeniem ust. 2, sportów motorowych, pletwonurkowania wymaga posiadania specjalistycznego przygotowania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dziedzinach i dyscyplinach sportu.
2. Uprawianie alpinizmu jaskiniowego wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa.
  3. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania alpinizmu jaskiniowego przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego właściwego polskiego związku sportowego.

4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż:
  - 1) 200 zł - w przypadku egzaminu stwierdzającego posiadanie odpowiednich kwalifikacji,
  - 2) 50 zł - w przypadku wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 2.
5. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 2.
6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje niezbędne do uprawiania alpinizmu jaskiniowego oraz zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu alpinizmu jaskiniowego, uwzględniając rodzaje stopni, wzory dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji oraz wynikające z nich uprawnienia.”;

20) art. 53a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 53a. 1. Uprawianie żeglarstwa wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji:
    - 1) bez napędu mechanicznego o długości kadłuba do 5 m, lub
    - 2) o napędzie mechanicznym o mocy nieprzekraczającej 5 kW- nie wymaga posiadania dokumentu, o którym mowa w ust. 1.
  3. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania żeglarstwa przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego właściwego polskiego związku sportowego.
  4. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 3, nie może być wyższa niż:
    - 1) 500 zł - w przypadku egzaminu stwierdzającego posiadanie odpowiednich kwalifikacji,
    - 2) 50 zł - w przypadku wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 2.
  5. Właściwe polskie związki sportowe prowadzą ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 1.
  6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia:
    - 1) kwalifikacje niezbędne do uprawiania żeglarstwa, sposób i tryb przeprowadzenia egzaminów, o których mowa w ust. 3, oraz zasady bezpieczeństwa przy uprawianiu żeglarstwa

uwzględniając rodzaje stopni żeglarskich i motorowodnych, wzory dokumentów stwierdzających uzyskanie kwalifikacji oraz wynikające z nich uprawnienia;

- 2) wysokości opłat za przeprowadzenie egzaminu na poszczególne rodzaje stopni żeglarskich i motorowodnych oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy.”;

21) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. Uprawianie sportów o charakterze strzeleckim wymaga posiadania odpowiednich kwalifikacji potwierdzonych stosownym dokumentem oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązującej w tej dziedzinie sportu.

2. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę w wysokości 400 zł; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.

3. Posiadanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2, stanowi potwierdzenie kwalifikacji sportowych, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych na podstawie przepisów o broni i amunicji.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Statek polski podlega obowiązkowi wpisu do rejestru administracyjnego polskich statków żeglugi śródlądowej, zwanego dalej „rejestrem”, z zastrzeżeniem ust. 2-5.

2. Statek polski, używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o długości kadłuba powyżej 5 m lub o napędzie mechanicznym o mocy silników większej niż 5 kW, podlega obowiązkowi wpisu do rejestru statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do statku używanego do połowu ryb bez napędu mechanicznego o iloczynie długości i szerokości nieprzekraczającym 20 m² lub o napędzie mechanicznym o mocy do 20 kW. Sprawy rejestracji tych statków regulują odrębne przepisy.

---

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, może być czasowo wpisany statek niebędący statkiem polskim, jeżeli osoby wymienione w art. 5 ust. 3 pkt 2 i 3 przedstawią dokument stwierdzający prawo dysponowania statkiem oraz pisemną zgodę właściwych organów państwa stałej rejestracji statku na czasowy wpis do polskiego rejestru.
5. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być wpisany statek stanowiący własność osoby lub osób fizycznych, mających obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, lub osoby prawnej, mającej siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska, po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego prawo własności do statku oraz innych dokumentów, o których mowa w ust. 4.”;

2) art. 19 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 19. 1. Rejestr prowadzi dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej właściwy dla portu macierzystego statku, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji prowadzi właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.³⁾).
  3. Wpis do rejestru następuje na podstawie pisemnego wniosku. Do złożenia wniosku o wpis statku do rejestru jest obowiązany armator niezwłocznie po wybudowaniu lub nabyciu statku w kraju albo po przybyciu statku do kraju, w przypadku nabycia go za granicą.”;

3) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

- „Art. 19a. 1. Rejestry, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, są jawne. Osoby zainteresowane mogą żądać poświadczonych wyciągów i odpisów z rejestrów.
2. Za wyciągi lub odpisy, o których mowa w ust. 1, pobiera się opłaty w wysokości określonej w załączniku do ustawy.”;

4) w art. 20:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Po wpisaniu statku do rejestru dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje armatorowi dokument rejestracyjny stanowiący dowód polskiej przynależności statku, z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu:

- „4a. Po wpisaniu statku do rejestru statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji organ rejestracyjny właściwego pol

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.

skiego związku sportowego wydaje dokument rejestracyjny stanowiący dowód polskiej przynależności statku.

4b. Dokument rejestracyjny, o którym mowa w ust. 4a, potwierdza zdolność statku do żeglugi śródlądowej, na podstawie przeglądów technicznych przeprowadzonych przez właściwy polski związek sportowy.

4c. Armatorzy statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji ponoszą opłaty za przeprowadzenie przeglądów technicznych w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.”;

5) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Za wpis do rejestru i zmianę wpisu w rejestrze pobiera się opłaty w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.

2. Za wpis do rejestru statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji i zmianę tego wpisu pobiera się opłaty w wysokościach określonych w załączniku do ustawy.”;

6) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb rejestracji statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, wzory ksiąg rejestrowych i dokumentów rejestracyjnych, uwzględniając wielkość i rodzaj tych statków oraz terminy przeglądów technicznych.”;

7) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, zakres oraz warunki przeprowadzenia przeglądów technicznych statków używanych na wodach śródlądowych do uprawiania sportu lub rekreacji:

1) bez napędu mechanicznego niezależnie od wielkości oraz o napędzie mechanicznym o mocy do 75 kW,

2) o napędzie mechanicznym o mocy powyżej 75 kW na wodach śródlądowych innych niż śródlądowe drogi wodne

- uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi tych statków.”;

8) w art. 70:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty pobierają organy administracji żeglugi śródlądowej, z wyjątkiem opłat:

1) za pomiary statków,

2) za rejestrację statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, pobieranych przez właściwy polski związek sportowy,

3) za przeprowadzenie przeglądów technicznych statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, pobieranych przez właściwy polski związek sportowy.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Opłaty pobierane przez polski związek sportowy stanowią dochód tego związku.”;

9) w załączniku do ustawy:

a) w części III. REJESTR ADMINISTRACYJNY dodaje się poz. 4 w brzmieniu:

„4.	Za wyciąg lub odpis z rejestru	15 zł”;
-----	--------------------------------	---------

b) po części III. REJESTR ADMINISTRACYJNY dodaje się część IIIa. w brzmieniu:

„IIIa.	REJESTR STATKÓW UŻYWANYCH WYŁĄCZNIE DO UPRAWIANIA SPORTU LUB REKREACJI	
1.	Za wpis do rejestru statku o długości:	
	1) 5,00 – 7,00 m,	40 zł
	2) 7,01 – 10,00 m,	60 zł
	3) powyżej 10 m.	80 zł
2.	Za dokonanie zmian wpisu w rejestrze	15 zł
3.	Za wtórnik dokumentu rejestracyjnego	20 zł
4.	Za wyciąg lub odpis z rejestru	15 zł”;

c) po części V. ŚWIADECTWA ZDOLNOŚCI ŻEGLUGOWEJ dodaje się część Va. w brzmieniu:

„Va.	PRZEGLĄDY TECHNICZNE STATKÓW UŻYWANYCH WYŁĄCZNIE DO UPRAWIANIA SPORTU LUB REKREACJI	
	Za przeprowadzenie przeglądu technicznego statku o długości:	
	1) 5,00 – 7,00 m,	70 zł
	2) 7,01 – 10,00 m,	100 zł
	3) powyżej 10 m.	200 zł”.

Art. 3.

Stowarzyszenia kultury fizycznej, o których mowa w art. 7a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, działające przed dniem 30 czerwca 2002 r. i wpisane do rejestrów sądowych podlegają, na ich wniosek, wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego albo do ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 4.

Licencje na uprawianie określonych dyscyplin sportu przyznane przez właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1,

na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 24 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc przez okres 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5.

1. Dokumenty stwierdzające uzyskanie kwalifikacji w alpinizmie, z zastrzeżeniem ust. 3, sportach motorowych, pływaniu, dalekowschodnich sportach i sztukach walki oraz kick-boxingu, wydane na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.
2. Dokumenty stwierdzające uzyskanie kwalifikacji niezbędnych do uprawiania sportów o charakterze strzeleckim, wydane na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, ale nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2005 r.
3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania alpinizmu jaskiniowego, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53 ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze w zakresie uprawiania żeglarstwa, wydane na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 53a ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 287 /05/DP/sw

Warszawa, dnia 25.01, 2005 r.

**Pan
Miroslaw Drzewicki
Przewodniczący
Komisji Kultury Fizycznej i Sportu
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej sprawozdania Komisji Kultury Fizycznej i Sportu o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy o żegludze śródlądowej (druk nr 3671), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym sprawozdaniem (pismo nr KFS-0150-110-2005) uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag.

W odniesieniu do zgłoszonych wniosków mniejszości oraz projektu ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej i ustawy o żegludze śródlądowej, którego dotyczy sprawozdanie (druk nr 3180), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Pewne zastrzeżenia może budzić art. 2 pkt 1 projektowanej ustawy, w zakresie w jakim wprowadza on do ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. 2001, Nr 5, poz. 43, z późn. zm.) nowy art. 18 ust. 5. Przepis ten umożliwia podmiotom pochodzącym z jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej innego niż Rzeczypospolita Polska rejestrację statku nie będącego statkiem polskim w rejestrze administracyjnym polskich statków żeglugi śródlądowej, zapewniając im tym samym możliwość pełnego korzystania ze swobody prowadzenia działalności na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Należy zauważyć, że na mocy postanowień umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.Urz. WE L 1 z 3.1.1994) w związku z

decyzją Rady nr 2004/368/WE z 30 marca 2004 r. dotyczącą tymczasowego stosowania Porozumienia o udziale Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotwy, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słoweńskiej i Republiki Słowackiej w Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz tymczasowego stosowania czterech pokrewnych porozumień (Dz.Urz. UE L 130 z 29.04.2004), przepisy wspólnotowe w zakresie swobody prowadzenia działalności gospodarczej mają zastosowanie również do podmiotów z państw członkowskich EFTA, które są jednocześnie stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Prawo do rejestracji statku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinno zatem przysługiwać również podmiotom z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W związku z powyższym należy rozważyć odpowiednie rozszerzenie zakresu podmiotowego nowego art. 18 ust. 5 ustawy o żegludze śródlądowej.

II. W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwagi zawartej w punkcie I niniejszej opinii

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Krzysztof Opawski
Minister Infrastruktury

Pan Mirosław Sawicki
Minister Edukacji Narodowej i Sportu